

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.332 van 4 november 1999
in de zaken A. 67.748/VII-13.716
73.718/VII-15.330.**

In zake : Philippe SONCK,
die woonplaats kiest bij
advocaat T. DE WAELE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van OOST-VLAANDEREN.

tussenkomen de partij :

de n.v. MORTI,
die woonplaats kiest bij
advocaten E. FRANCIS en J. HAMELS,
kantoor houdende te LEUVEN,
Koning Leopold I-straat 18.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Philippe SONCK op 20 februari 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van 21 december 1995 van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij de beroepen van onder meer de verzoeker tegen het besluit van 4 juli 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Deinze tot het verlenen aan de n.v. MORTI van de milieuvergunning om een aldaar aan de Engelhoekstraat gevestigd houtbewerkingsbedrijf uit te breiden en verder uit te baten, niet worden ingewilligd en het beroepen vergunningsbesluit wordt bevestigd (A. 67.748);

Gezien het verzoekschrift dat Philippe SONCK op 25 maart 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 6 februari 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij een besluit van 21 december 1995 van dezelfde deputatie houdende verwerping van het beroep ingesteld tegen een besluit van 4 juli 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Deinze houdende het verlenen van een milieuvergunning aan de n.v. MORTI voor het exploiteren van een metaalconstructiebedrijf te Deinze, Engelhoekstraat 1, en houdende bevestiging van dat collegebesluit, wordt ingetrokken en laatstvermeld besluit wordt gewijzigd (A. 73.718);

Gelet op het arrest nr. 60.147 van 13 juni 1996 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit in de zaak A. 67.748 wordt bevolen;

Gelet op het arrest nr. 67.987 van 4 september 1997 waarbij de zaken worden gevoegd;

Gelet op het arrest nr. 73.538 van 7 mei 1998 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit in de zaak A. 73.718 wordt bevolen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 7 november 1996;

Gelet op de beschikking van 14 november 1996 die de tussenkomst van de n.v. MORTI toelaat in de zaak A. 67.748;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 27 november 1998;

Gelet op de beschikking van 9 december 1998 die de tussenkomst van de n.v. MORTI toelaat in de zaak A. 73.718;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT in de zaak A. 67.748;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT in de zaken A. 67.748 en A. 73.718;

Gelet op de beschikking van 30 maart 1999 die de neerlegging ter griffie van laatstgenoemd verslag en van de dossiers gelast;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 29 juni 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 september 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. DE WAELE, die verschijnt voor de verzoeker, van Bestuurssecretaris F. COCRIAMONT, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat W. PISSENS die, loco advocaat J. HAMELS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de volgende feitelijke gegevens van belang zijn :

1.1. De n.v. MORTI, tussenkomende partij, baat op bovenvermeld adres een aannemingsbedrijf van algemene bouwwerken uit, omvattende een werkplaats en een opslagplaats. Het bedrijf ligt ten dele in woongebied en ten dele in landschappelijk waardevol agrarisch gebied (gewestplan Oudenaarde).

Verzoeker is gebuur van het bedrijf.

1.2. Op 5 april 1995 dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze een milieuvergunningsaanvraag in, enerzijds voor het hernieuwen van de lopende vergunning, anderzijds voor het veranderen van de inrichting, met name een uitbreiding door "aanvulling met rubrieken van indelingslijst (VLAREM I) en toevoeging door een bureelgebouw, betonverharding voor stapeling bouwmate-riaal".

1.3. Op 4 juli 1995 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze aan de tussenkomende partij een milieuvergunning "om een inrichting gelegen te Engelhoekstraat 1 te 9800 Deinze, kadastraal bekend DEINZE Afd. 11, sectie A, percnr(s). 240/b/2, 240/s, 240/w, 244/d/, met volgende rubrieken als voorwerp :

(...)

verder te exploiteren; zodat deze voortaan omvat :
het hernieuwen van de vergunning voor het uitbaten van
een werkplaats en opslagplaats van een aannemingsbedrijf
van algemene bouwwerken, met onder meer opslag diesel
(25.000 l); houtbewerking (173 kW); smederij (155 kW);
mechanisch behandelen van metalen (120 kW); opslag
bouwstofmaterialen (1,5 ha); parkeren 25 voertuigen;
opslag gassen (1150 l. in flessen en 3000 l. in vaste
tanks)".

De vergunning wordt verleend voor een
termijn van twintig jaar.

1.4. Tegen dat besluit wordt beroep ingesteld bij
de bestendige deputatie van de provincieraad van
Oost-Vlaanderen, onder meer door verzoeker.

1.5. In het kader van de beroepsprocedure worden
onder meer de volgende adviezen uitgebracht :

1.5.1. Op 31 augustus 1995 brengt AROHM een advies
uit waarin onder meer te lezen staat :

"(...)

Overwegende dat de inrichting gelegen is in een
deel woongebied en deel landschappelijk waardevol
agrarisches gebied;

(...)

Overwegende dat de uitbating gedeeltelijk in
overeenstemming is met het desbetreffende gewestplan,
deels gebeurt in bestaande vergunde bebouwing in
toepassing van het decreet 24.6.84, en deels gebeurt
in bebouwing waarvoor geen bouwvergunning is verleend
maar waarvoor een meerwaardevordering is voorgesteld,
waardoor de bebouwing wordt gedoogd; dat in toepas-
sing van artikel 88 van de stedenbouwwet de aanvraag
kan worden aanvaard; gelet op het naburige woongebied
met verkavelingen;

BESLUIT : gunstig advies, mits alle mogelijke hinder
voor het naburige woongebied tot een strikt minimum
te herleiden".

1.5.2. Het bestuur milieuvergunningen stelt op
18 september 1995 voor het beroep gegrond te verklaren,

de beslissing van het college van burgemeester en schepenen op te heffen en de gevraagde vergunning te weigeren. In dit advies staat onder meer te lezen :

"De inrichting zoals ze vandaag bestaat is op zich onverenigbaar met het woongebied in abstracto en met de omgeving in concreto.

Voor dergelijk bedrijf is op zijn minst een inplanting in een K.M.O.-zone vereist, waar dan ook nog met een bufferzone ten aanzien van woongebied zou dienen rekening gehouden te worden. Van dergelijke bufferzone is hier zelfs geen sprake.

De gebouwen of activiteiten grijpen plaats bijna tot tegen de grens van de aanpalende eigendommen.

Maar veel erger nog is, dat het bedrijf zijn expansie nog buiten het woongebied heeft doorgezet en daardoor zelfs een lelijke knauw heeft toegebracht in een stuk waardevol agrarisch gebied".

1.5.3. Op 24 oktober 1995 brengt de provinciale milieuvergunningscommissie eveneens een ongunstig advies uit. In het advies wordt onder meer gesteld :

"Na beraadslaging adviseert de Provinciale Milieuvergunningscommissie ongunstig (vernietiging van het besluit van het Schepencollege) gelet op het feit dat :

(...)

- het bedrijf ingevolge de uitbreidingen een industrieel karakter verkregen heeft, zodat de vraag rijst of de inrichting nog verenigbaar is met de omgeving".

1.6. Met een besluit van 21 december 1995 wordt het beroep verworpen en het beroepen collegebesluit bevestigd.

Dit is het bestreden besluit in de zaak A. 67.748.

1.7. Met het arrest nr. 60.147, van 13 juni 1996 schorst de Raad van State, op vordering van huidige verzoeker, de tenuitvoerlegging van dit besluit.

1.8. Op 6 februari 1997 wordt het in de zaak A. 73.718 bestreden besluit genomen.

Artikel 1 ervan trekt het besluit van 21 december 1995 in.

Artikel 2 wijzigt het beroepen besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze in die zin dat de aanvankelijk verleende vergunning voor de opslag van hout op de in landschappelijk waardevol agrarisch gebied gelegen betonverharding wordt geweigerd.

Voor het overige blijft de vergunning verleend voor :

"2.4.a.1.(3)

De opslag van max. 1 000 l. afvalolie in vaten.

3.4.(3)

Het lozen van NHA in de openbare riolering, max. 0,125 m³/u en 3 m³/d.

4.3.b.1.(3)

Een inrichting voor het mechanisch, pneumatisch of elektrostatisch aanbrengen van bedekkingsmiddelen met een totale drijfkracht van 1 kW.

15.1.1.(3)

Een bergplaats voor max. 25 bedrijfsvoertuigen.

15.2.(3)

Een werkplaats voor het herstellen van motorvoertuigen met één smeerpomp.

16.7.2.(3)

De opslag van max. 1 150 l. lasgassen in verplaatsbare recipiënten.

16.8.1.(3)

De opslag in vaste reservoirs (2 x 1 500 l.) van samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen.

17.3.3.1.(2)

De opslag van max. 2 300 l. in vaten en/of bussen.

17.3.6.2.(2)

De opslag van max 2 300 l. in vaten en/of bussen.

17.3.8.(2)

Twee verdeelpompen voor stookolie, resp. 0,2 kW en 0,3 kW.

19.3.2.(2)

Een afdeling houtbewerking-schrijnwerkerij omvattende diverse houtbewerkingsmachines (173 kW).

29.5.1.2.(2)

Smederij met een totale drijfkracht van 155 kW.

29.5.2.(2)

Diverse metaalbewerkingsmachines, totaal 120 kW".

1.9. De tenuitvoerlegging van dit besluit wordt geschorst door het arrest nr. 73.538 van 7 mei 1998;

2. Het beroep A. 67.748

Overwegende dat het in deze zaak bestreden besluit werd ingetrokken door artikel 1 van het bestreden besluit in de zaak A. 73.718 en tegen deze laatste bepaling geen annulatiemiddelen worden aangevoerd; dat die intrekking derhalve definitief is; dat het beroep A. 67.748 bijgevolg geen voorwerp meer heeft; dat het in die omstandigheden gepast is de kosten ten laste van het Vlaamse Gewest te leggen;

3. Gegrondheid van het beroep A. 73.718

3.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat de standpunten van de partijen als volgt kunnen worden weergegeven :

3.1.1. Het **eerste middel** is afgeleid uit de schending van artikel 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, het gewestplan het Gentse en Kanaalzone, vastgesteld bij koninklijk besluit van 14 september 1977, de artikelen 5, 1.0, en 15, 4.6.1, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, artikel 50, 3°, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen,

"Doordat de bestreden beslissing aan de N.V. MORTI de milieuvergunning verleent voor de uitoefening van hinderlijke activiteiten in een woongebied van het gewestplan.

Terwijl zowel de omvang van het bedrijf (cfr. bijvoorbeeld de luchtfoto in bijlage), de hinderlijke aard der activiteiten (metaalbewerking, schrijn-

werkerij, bouwbedrijf, zwaar verkeer) als het aantal tewerkgestelde personen (ruim 100 ingeschreven werknemers) er duidelijk op wijzen dat er geen sprake meer kan zijn van een kleine of middelgrote onderneming die nog zou kunnen passen in een woonzone.

En terwijl in casu het homogeen residentieel karakter van het bewuste woongebied niet voor discussie vatbaar is, gezien de N.V. MORTI als enig bedrijf is ingeplant temidden de verkavelingen, hetgeen overigens ook door de Bestendige Deputatie beaamd wordt (zie midden pagina 5 van het besluit).

En terwijl het onderzoek naar de verenigbaarheid van bedrijfsactiviteiten met de bestemming als woongebied dient te geschieden aan de hand van een concrete evaluatie van de aanwezigheid van andere dan de residentiële functie in het gebied, wat de Bestendige Deputatie in het bestreden besluit volledig nalaat te doen.

(...)

En terwijl enerzijds beroeper in diens bezwaar en diens beroep, en anderzijds meerdere besturen zoals de stedelijke milieudienst, het Bestuur Milieuvergunningen en de Provinciale Milieuvergunningscommissie, duidelijk hadden gewezen op de onverenigbaarheid van de inrichting en van de aanvraag met de bestemming als woongebied zoals vastgelegd in het gewestplan.

En terwijl de Provinciale Milieuvergunningscommissie duidelijk spreekt over een inrichting met een 'industriële karakter', die strijdig is met de bestemming als woongebied.

En terwijl de stelling die in het bestreden besluit wordt ingenomen, dat verzoeker enkel hinder zou kunnen ondervinden van activiteiten op de betonverharding, manifest onjuist is, en bovendien niet dienstig is als motivering wat betreft de verenigbaarheid met de bestemming als woongebied.

En terwijl de zinsnede dat artikel 88 van de stedenbouwwet als grondslag zou kunnen dienen voor de milieuvergunning, 'gezien het naburige woongebied met verkavelingen', nergens verduidelijkt wordt, en bovendien onbegrijpelijk en onjuist is, gezien het bedrijf niet 'naburig' is aan een woongebied, doch er integendeel middenin ligt".

3.1.2. In haar memorie van antwoord repliceert de verwerende partij :

"Verzoekster baseert zich op de omvang van het bedrijf, de aard van de hinderlijke activiteiten en het aantal tewerkgestelde personen om de inrichting als een industrieel bedrijf te beschouwen.

Hierbij dient evenwel gesteld dat deze een vertekend beeld geven van de werkelijkheid.

Ten eerste v.w.b. de omvang van het bedrijf.

Bij het meten van de omvang van het bedrijf dient een groot deel niet meer meegerekend te worden, aangezien in de beslissing van 06-02-1997 de activiteiten die uitgeoefend werden op de betonverharding, gelegen in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied niet meer werden vergund.

De luchtfoto's kunnen dan ook een verkeerde indruk wekken.

Bovendien werd door de exploitant de afdeling betonverwerking overgebracht naar het industrieterrein in Baarle-Drongen en werden een aantal maatregelen genomen om de hinder voor de buurt te beperken :

zo werd de afdeling houtbewerking voorzien van een geluidsarm stofafzuigingssysteem en werd een 2,50 m hoog groenscherm opgetrokken rondom de perceelsgrenzen. Ook werden in het besluit van de Bestendige Deputatie strikte voorwaarden opgelegd om de hinder voor de buurt te beperken. Men kan zich dan ook vragen stellen over 'de hinderlijke aard' van deze activiteiten.

Tot slot dient opgemerkt dat er geen $\pm$ 100 werknemers te werk gesteld worden in de inrichting aan de Engelhoekstraat.

Het totaal aantal werknemers (117) is verspreid over de verschillende vestigingen van het bedrijf.

Het gaat bijgevolg niet op om aan de hand van deze argumenten te stellen dat het bedrijf haar ambachtelijk karakter zou zijn ontgroeid.

In haar besluit van 06-02-1997 geeft de Bestendige Deputatie duidelijk aan dat de activiteiten van het bedrijf verenigbaar zijn met de bestemming van het woongebied maar niet met de bestemming van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied, maar dat in dit laatste geval art. 88 (nu art. 43) van de stedenbouwwet zou kunnen toegepast worden aangezien dit gebied grenst aan een woongebied met verkavelingen.

De Bestendige Deputatie heeft echter geen toepassing gemaakt van dit artikel, aangezien zij de activiteiten die uitgeoefend werden op het deel van de betonverharding dat gelegen is in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied niet meer heeft vergund.

De Bestendige Deputatie was en is de mening toegedaan dat mits een correcte exploitatie en het naleven van de in de beslissing van 06-02-1997 opgelegde voorwaarden en verboden, het bedrijf geen noemenswaardige hinder veroorzaakt en perfect inpasbaar is in het gebied.

Het eerste middel is ongegrond".

3.1.3. De verzoekende partij voert in haar memorie van wederantwoord nog aan :

"Betreffende het eerste middel, is het belangrijk te wijzen op de activiteiten van de n.v. MORTI : metaalbewerking, schrijnwerkerij, bouwbedrijf, zwaar verkeer

Op zicht van de milieuvergunningsaanvraag, wordt ten opzichte van de vergunning verleend in 1982, de drijfkracht van de aangewende machines op spectaculaire wijze opgevoerd, bijvoorbeeld wat de metaalbewerking betreft van 21 kW tot 275 kW, en wat de schrijnwerkerij betreft van 42 kW tot 173 kW.

Zeker de metaalactiviteiten (voornamelijk het fabriceren van gebinten voor industriële e.a. gebouwen) veroorzaken een dusdanige geluidsoverlast (snijden en verslepen van metaal) dat deze onmogelijk binnen voor een woonbuurt aanvaardbare normen kunnen gehouden worden via het opleggen van zekere voorwaarden.

Het voortdurend laden en lossen van vrachtwagens met vorkheftrucks, het heen en weer rijden met materialen, het zagen en verfspuiten in open lucht, het functioneren van de schrijnwerkerij met open poorten, de verlichting van het bedrijfsterrein door middel van felle spots tot zeer laat 's avonds en vanaf de vroege uurtjes 's morgens, vormen evenvele bronnen van hinder die op zijn minst ongewoon, en zelfs abnormaal zijn in een woonzone.

Dat er zeker geen sprake is van een harmonieus samengaan van het bedrijf met de residentiële omgeving, moge blijken uit de talloze processen-verbaal die reeds lastens de N.V. MORTI werden opgesteld wegens overtreding van de exploitatievoorwaarden (zie copies in bijlage bij het verzoek tot schorsing).

Ook de tewerkstelling (het Bestuur Milieuvergunningen spreekt in zijn advies over 117 ingeschreven werknemers) vormt een belangrijke indicatie van de industriële aard van het bedrijf, waarbij het weinig relevant is of deze al dan niet permanent ter plaatse werkzaam zijn.

Zo is het merendeel van de arbeiders alleszins ter plaatse zeer vroeg 's morgens en laat 's avonds, om te verzamelen voor de verplaatsing van en naar de verschillende bouwwerven, en om de op het terrein gestapelde materialen en machines op en af te laden, hetgeen niet zelden tot hinderlijk lawaai aanleiding geeft.

Inderdaad voert de N.V. MORTI werken uit tot over de landsgrenzen (bv. tot in Luxemburg), hetgeen natuurlijk tot gevolg heeft dat de ploegen reeds zeer vroeg op het terrein materialen en machines verzamelen om tijdig te kunnen vertrekken.

Beroeper verwijst in dit kader ook dienstig naar de ministeriële circulaire van 3 januari 1992 houdende toelichting bij de toepassing van de artikelen 7 en 8 van vermeld KB van 28 december 1972, die duidelijk het volgende stelt (deze omzendbrief is

opgenomen in de losbladige Panoramacodex Stedenbouw, Brugge, VANDEN BROELE, p. 72) :

'Gelijk wat, kan zo maar niet gelijk waar toegelaten worden.

Er zal niet alleen moeten geëvalueerd worden of het betrokken bedrijf kadert in de algemene nomenclatuur van 'industrieel bedrijf', ambachtelijk bedrijf of KMO, maar ook of de aard van het bedrijf verenigbaar is met het karakter van de omgeving'.

En verder :

'Het is duidelijk dat industriële vestigingen die gekenmerkt worden door ontegensprekelijke industriële activiteiten, industrieën met een zeker risico (ontploffing, brand, straling e.d.) thuishoren in een industriezone'.

Dezelfde circulaire refereert naar een richtlijn van 4 augustus 1978 in het kader van de economische expansie, volgens dewelke onder meer een onderneming met meer dan 50 of in zekere gevallen 70 werknemers onmogelijk nog als een k.m.o. kan beschouwd worden".

3.1.4. De tussenkomende partij stelt, samengevat, in haar verzoekschrift tot tussenkomst het volgende :

Verzoeker geeft een verkeerd beeld van de werkelijkheid.

Wat betreft de omvang van het bedrijf wordt benadrukt dat de activiteiten op de betonverharding niet meer mogen worden meegerekend.

Wat betreft de aard van de hinderlijke activiteiten wordt er op gewezen dat de afdeling betonverwerking werd overgebracht naar het industrieterrein Baarle-Drongen. Daarnaast werden een aantal maatregelen genomen ter beperking van de hinder voor de buurt, zoals een geluidsarm stofafzuigingssysteem voor de houtbewerking en het aanbrengen van een groenscherm. De bestendige deputatie legde ook strikte hinderbeperkende voorwaarden op.

De buurt kan geen last hebben van zwaar verkeer, want dit passeert niet langs de omwonenden.

Uit het advies van het bestuur milieuvergunningen van 18 september 1995 blijkt eigenlijk dat er nooit enige reële geluidsoverlast is vastgesteld, en de

vertegenwoordigers van het bestuur milieuvergunningen blijken uit te gaan van veronderstellingen nopens feiten die zij nooit hebben geconstateerd.

Voor wat betreft het aantal werknemers stelt de tussenkomenende partij dat de werknemers verspreid zijn over de verschillende vestigingen van het bedrijf, en dat er in de vestiging ter plaatse maximaal 15 werknemers zijn tewerkgesteld.

De activiteiten betreffen slechts het zagen en verhandelen van hout en metaal. Die activiteiten, ook al hebben zij duidelijk een ambachtelijk karakter, vereisen de aanwezigheid van omvangrijke terreinen voor de plaatsing van grondstoffen en afgewerkte producten, en van gebouwen ter stalling van de machines.

Door enkel en alleen te kijken naar de loutere omvang van de terreinen en de gebouwen kan niet gesteld worden dat het bedrijf haar ambachtelijk karakter zou zijn ontgroeid.

De bestendige deputatie heeft niet op kennelijk onredelijke wijze geoordeeld dat de activiteit van ambachtelijke aard is;

3.2. Bespreking

Overwegende dat het middel gegrond is om de volgende redenen :

3.2.1. Onder punt 1.8 hierboven, wordt opgesomd welke inrichtingen en installaties door het bestreden besluit worden vergund.

Die inrichtingen en installaties zijn krachtens het gewestplan gelegen in een woongebied.

3.2.2. Overeenkomstig het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen

gelden voor woongebieden volgende bestemmingsvoorschriften :

"Art. 5. 1 De woongebieden.

1.0. De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving".

3.2.3. Het bestreden besluit bevat volgende stedenbouwkundige motivering :

"Overwegende dat in het besluit van 21-11-1995 de volledige inrichting werd vergund; dat uit het schorsingsarrest van 13-06-1996 van de Raad van State blijkt dat dit niet mogelijk was daar de betonverharding in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied ligt en deze derhalve onverenigbaar is met de bestemming van het gebied; dat de Bestendige Deputatie deze vergissing wenst recht te zetten door een nieuw besluit te nemen waarin de vergunning voor de activiteiten die uitgeoefend worden op deze betonverharding wordt geweigerd;

Overwegende dat de aanvraag een bestaand bedrijf betreft, dat sedert zijn oprichting in 1965 geleidelijk aan gegroeid is;

Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan 'Oudenaarde' gelegen is deels in een woongebied, deels in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat de exploitatie deels gebeurt in bestaande vergunde gebouwen in toepassing van het decreet van 24-06-1984 en deels in gebouwen waarvoor geen bouwvergunning is verleend, maar waarvoor een meerwaardevordering is vooropgesteld; dat de bebouwing derhalve wordt gedoogd;

Overwegende dat in toepassing van art. 88 van de Stedenbouwwet de aanvraag deels kan worden aanvaard, gezien het naburige woongebied met verkavelingen;

Overwegende dat uit het verzoekschrift van de heer SONCK en uit het schorsingsarrest blijkt dat voornamelijk de betonverharding en de daarmee verbonden activiteiten hinder veroorzaken voor de heer SONCK; dat, aangezien deze betonverharding grenst aan diens tuin, de Bestendige Deputatie deze stelling kan bijtreden;

Overwegende dat de betonverharding volgens het gewestplan 'Oudenaarde' deels gelegen is in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied en deels in een woongebied; dat deze betonverharding en de activiteiten die ermee verbonden zijn verenigbaar zijn met de bestemming van het woongebied maar onverenigbaar met de bestemming van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied;

Overwegende dat als activiteiten op de betonverharding de opslag van hout (rubriek 19.6.(2)) en bouwmaterialen (rubriek 30.10.1.(2)) werden aangevraagd; dat de opslag van bouwmaterialen evenwel niet is ingedeeld, zodat de rubriek 30.10.1.(2) vervalft".

3.2.4. Daargelaten de vraag of het betrokken bedrijf nog kan beschouwd worden als een ambachtelijk of een kleinbedrijf, kan het krachtens het hierboven geciteerde artikel 5, 1.0, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 slechts toegelaten worden in een woongebied voor zover het omwille van zijn taken om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moet worden afgezonderd -met andere woorden voor zover het niet onbestaanbaar is met het betrokken woongebied- en mits verenigbaar te zijn met de onmiddellijke omgeving.

3.2.5. Het bestreden besluit gaat er zonder meer van uit dat de activiteiten die vergund worden in het woongebied "verenigbaar zijn met de bestemming van het woongebied".

3.2.6. Daarentegen is het bestuur milieuvergunningen van oordeel dat de inrichting "onverenigbaar (is) met het woongebied in abstracto en met de omgeving in concreto".

Dit bevoegde bestuur meent voorts dat voor dergelijk bedrijf "op zijn minst een inplanting in een K.M.O.-zone vereist (is), waar dan ook nog met een bufferzone ten aanzien van woongebied zou dienen rekening gehouden te worden".

De provinciale milieuvergunningscommissie adviseert in dezelfde zin dat "het bedrijf ingevolge de

uitbreidingen een industrieel karakter verkregen heeft ...".

3.2.7. Het betrokken bedrijf ligt in een woonbuurt met verschillende verkavelingen.

3.2.8. In het licht van voormelde adviezen, uitgebracht door de technisch bevoegde instanties, rekening houdend met de aard en het vermogen van de vergunde installaties, en met het aantal tewerkgestelde personen -zelfs aannemend dat op de betrokken plaats "slechts" 15 werknemers zijn tewerkgesteld- dient vastgesteld te worden dat het kwestieuze bedrijf onbestaanbaar is met het betrokken woongebied;

3.2.9. Overwegende dat geen annulatiemiddelen zijn ontwikkeld ten aanzien van artikel 1 van het bestreden besluit dat het besluit van 21 december 1995 van de bestendige deputatie intrekt; dat het beroep in die mate onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep, gekend onder het nr. A. 67.748 wordt verworpen.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van 6 februari 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen inzoverre het een milieuvergunning verleent aan de n.v. MORTI voor het exploiteren van een metaalconstructiebedrijf te Deinze, Engelhoekstraat 1.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 4.

De kosten van de beroepen, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op zesduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vier november 1900 negenennegentig,
door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.